

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det var med hensyn til miljøministerens bemærkning om, at den lokale modstand var mindsket, og at forløbet af jordopkøb osv. går godt. Det er også mit indtryk, efter at jeg har talt med folk i området.

Men det skal også nævnes, at grunden til, at det rent faktisk går så godt, er, at man betaler sig fra det. Der er næsten ingen problemer her på kloden, som man ikke kan betale sig fra, og de jordpriser, der bliver betalt i området, ligger jo alt andet lige væsentligt over, hvad man ville kunne sælge for i fri handel. Når man ser på den betrængte situation, som de danske bønder og det danske samfund i det hele taget står i, er det klart, at enhver kan betales for – hvad skal man sige – at klappe i og holde sin mund. Og det er egentlig mere det, der er spørgsmålet, kan jeg forstå på de lokale lodsejere; det er mere af nød, at de har været villige til at afstå jord. Situationen har presset dem, således at de ikke kan modstå de ret høje priser, som de får. Det er mere årsagen end lige det, at bønderne nu synes, det er en god idé; for ideen tror jeg sådan set ikke der er bred tilslutning til.

Rønholt (KF):

Det Konservative Folkeparti har støttet hele projektet allerede fra starten, og vi følger det fortsat med stor interesse. Regeringens tidsplan finder vi er fornuftig. Vi finder også, at den er realistisk, og jeg skal prøve at beskrive hvorfor.

Ved et naturgenopretningsprojekt af denne karakter går den største del af tidsforbruget til arealerhvervelsen på et frivilligt grundlag. Alene det at skulle ud at erhverve så store arealer uden brug af ekspropriationshjæmmelen, det vil sige at skulle ud at erhverve arealer, der i princippet ikke er til salg, kræver en stor – også pædagogisk – indsats, og fra andre, lignende projekter, dog langt mindre, har vi set, at mange brikker skal falde på plads, og at lodsejerne skal føle sig trygge ved at indgå jordfordelingsaftaler. De skal stilles i en rimelig situation, al den stund det jo er noget af deres produktionsgrundlag, man på en eller anden måde enten fjerner eller forrykker.

Også myndighederne skal ind, og det tager ofte tid, når jordbrugskommissionerne enten

skal give dispensation for sammenlægning eller tage stilling til jordfordelingssager, hvor afstandsgrænserne måske lige overskrides. Hele denne procedure tager ofte mere tid, end man forestiller sig.

Samfundet ofrer i disse år meget på både naturgenopretning, naturbeskyttelse og støtte til miljøfølsomme områder, og yderligere tiltag vil komme i kølvandet af EF's landbrugsreform med de såkaldte ledsageforanstaltninger. De bygger på ekstensiveret landbrugsdrift, de bygger på støtte til miljøfølsomme områder, de sigter på langtidsbraklægning over 20 år til sikring af grundvandsforekomsterne, og de bygger på skovrejsningsprogrammer. Alt er baseret på 50 pct. national finansiering og 50 pct. EF-finansiering. Disse regler er ikke udmøntet endnu, men kommer til behandling her i Tinget i nær fremtid.

Jeg finder også, det er nødvendigt at sige, at hvis lokaludvalget, der er nedsat i Skjern Å-projektet, skal have mulighed for at øve den nødvendige lokale indflydelse, er det vigtigt, at man følger lokaludvalgets indstillinger, og at man ikke forcerer projektet yderligere.

Jeg finder også, at det er nødvendigt her at sige, at når der er bevilget over 50 mio. kr. til projektet, er det ikke, fordi regeringen på nogen måde har prøvet at forhale projektet, tværtimod, men når hr. Henning Nielsen som forslagsstiller ofrer så meget på specielt dette projekt, kunne jeg måske minde om, at der også findes amter ud over Ringkøbing Amt, som har projekter, der tåler en vis bevågenhed.

Det Konservative Folkeparti finder, at regeringens behandling af Skjern Å-projektet forløber tilfredsstillende, og vi kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan heller ikke støtte forslaget. Vi mener, at det foreliggende beslutningsforslag i bedste fald er overflødig. Det bygger desuden på en misforståelse, nemlig den misforståelse, at man den 5. maj 1987 skulle have vedtaget en plan. Det gjorde man ikke. Folketingsbeslutningen gik ud på, at man skulle nedsætte en arbejdsgruppe, og som alle ved, kom arbejdsgruppen med et flertals- og et mindretalsforslag året efter, og de var genstand for en meget omfattende debat, som jeg er helt sikker på at hr. Henning Nielsen også har fulgt.